Μουσικοϊστορικά Θέματα

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΛΑΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΕΡΑΝΟΣ

Ἀπό τήν ἱερή κληρονομιά τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Τοῦ κ. Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑ

Β' (τελευταῖον)

Κώδικας Β'. Σχ. 0,15Χ0,22 μ. Σελίδες 706.

Διαιρεῖται σὲ τρία μέρη, ποὺ καθένα τους εἶναι γραμμένο μὲ μιὰ ἐλαφρὴ παρέκκλιση τοῦ χρώματος τῆς γραφικῆς ὕλης ἀνάμεσά τους. Τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτό, μαζὶ μὲ τὴ χτυπητὴ διαφορὰ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρα στὰ τρία μέρη καὶ τὶς σχετικὲς γραπτὲς μαρτυρίες τῶν ἀντιγραφέων στὸ τέλος κάθε μέρους, καταδείχνει καὶ τὸν ἀνάλογο ἀριθμὸ τῶν χεριῶν, ποὺ ἐργάστηκαν σὲ ὁλόκληρο τὸν κώδικα.

Μέρος Α ο, σελ. 1—288. Στὴν ἀρχὴ του σημειώνονται:

Ἀκολουθία περιέχουσα δοξαστικὰ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων καὶ τινα ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου, συντεθέντα κατὰ συντομώτερον τρόπον ἐκ θέσεων στιχηρῶν νε καὶ εἱρμολογικῶν παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου πρωτοψάλτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης ἐκκλησίας κυρίου Ἰακώβου, δι' αἰτήσεως τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἁγίου Δημητριάδος καὶ Ζαγορᾶς κυρίου Ἀθανασίου, φιλομούσῳ γνώμῃ κινηθέντος πρὸς πλείονα καλλωπισμὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας.

Στὸ τέλος τοῦ Α ου μέρους διαβάζομε:

«Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα καὶ χάρις.

Τὸ παρὸν ἀπάνθισμα τῶν ἐν ταῖς δεσποτικαῖς, θεομητορικαῖς τε καὶ λοιπῶν ἑορταζομένων ἁγίων κατ' ἔτος ἑορταῖς ψαλλομένων δοξαστικῶν ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῇ Λιτῇ καὶ τοῖς Αἴνοις, καὶ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τῶν Ὡρῶν τῶν παραμονῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, πρὸς δὲ καὶ τῶν κεκραγαρίων καὶ τῶν δογματικῶν θεοτοκίων τῆς Ὀκτωήχου καὶ πασαπνοσρίων τῶν αἴνων καὶ τῶν ἕνδεκα ἑωθινῶν καὶ ἄλλων τινῶν συνετέθη καὶ ἐξεπονήθη δι' εὐρύθμου καὶ συντετμημένου τρόπου παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρ' Ἰακώβου πρωτοψάλτου καὶ ἐξ αὐτῶν σπαργάνων γνησίου δούλου καὶ ὑπηρέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Καὶ δι' ὑπαγορεύσεως αὐτοῦ ἐγράφη ἐν πάσῃ σαφηνείᾳ τῇ χειρὶ Γεωργίου Κρητὸς καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ παναγιωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Γερασίμου τοῦ ἀπὸ Δέρκων, προβιβασθέντος εἰς τὴν πατριαρχικὴν περιωπὴν· προσεφωνήθη δὲ παρὰ τοῦ ποιητοῦ καὶ ἀνετέθη ὡς ἀπαρχὴ τις τῆς ἐν τῇ μουσικῇ τέχνῃ φιλοπονίας αὐτοῦ τῇ κοινῇ μητρὶ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ· ὅπως ταῖς θεοπειθέσιν αὐτοῖς πρὸς Θεὸν εὐχαῖς καὶ τῇ περὶ αὐτὸν προμηθείᾳ τε καὶ φιλοτίμῳ εὐεργεσίᾳ ἔτι μᾶλλον ἐπιρρωσθεῖς καὶ προθυροποιηθεὶς ἱκανῶς εἰς προπονήσασθαι τοῖς παροῦσι καὶ ἄλλα χρειώδη τῶν ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαις ἀνιαυσίως ἀδομένων. Ἀμήν».

Μέρος Β ο, σελ. 289—335. Τοῦτο ὑποδιαιρεῖται σὲ ἄλλα τρία μικρότερα μέρη:

α) σελ. 289—295: «Ἐκλογὴ ἐκ τοῦ ψαλμοῦ τοῦ πολυελέου, σύνθεσις κύρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου καὶ ἡμετέρου διδασκάλου».

β) σελ. 295—331: «Δοξολογίαι (8) κατ' ἦχον συντεθεῖσαι παρὰ τοῦ αὐτοῦ».

γ) σελ. 331—335: «Εἰρμὸς καλοφωνικός, σύνθεσις τοῦ αὐτοῦ».

Καὶ κλείνει μὲ τὴ μαρτυρία:

«Ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀναστασίου Προικοννησίου τοῦ καὶ ποτὲ δομεστίκου ἐν ἔτει: αωγ'ῳ· εἰ δὴ καὶ μέμνησθέ μου».

Μέρος Γο σελ. 337—706. Στὴν ἀρχὴ του χαρακτηρίζεται μὲ τὰ ἑξῆς:

«Ἀνθολογία στιχηραρίου, περιέχουσα πάντα τὰ δοξαστικὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ ἄλλων ἑορταζομένων ἁγίων, συντεθέντα παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κυροῦ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου, δι' ἰδίαν καὶ κοινὴν ὠφέλειαν».

Τὸ τρίτο τοῦτο μέρος εἶναι ἐλλιπὲς, γιατὶ σὲ μεταγενέστερη ἐποχὴ ἀφαιρέθηκε ἀπὸ τὸ τέλος του ἀνεξακρίβωτος ἀριθμὸς σελίδων. Σταματάει ἀπότομα στὸ μέσο περίπου τοῦ Ι Ἐωθινοῦ: «ὡς Δεσπότης πάντων...» Ἔτσι μὲ τὴ μὴ σωζόμενη στὸ τέλος τοῦ κώδικα σχετικὴ τυχὸν μαρτυρία παραμένει ἄγνωστος μας ὁ ἀντιγραφέας τριακοσίων ἑξήντα ὁλόκληρων σελίδων, πολὺ ἐπιμελημένων.

Σημειώσεις. 1. Ἰάκωβος, πρωτοψάλτης τῶν μέσων ἐσαμε τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνα (†1800). Κυρίως εἶναι γνωστὸς ἀπὸ τὸ δύσχρηστο σήμερα ἀργὸ Δοξαστάριό του καὶ ἀπὸ ἄλλα μουσουργήματά του, ἰδιαίτερα τὶς στιχηραρικὲς μαν' ἤχων Δοξολογίες του. 2. Ὁ Γεώργιος ὁ Κρὴς, μουσουργὸς καὶ διδάσκαλος τῆς ψαλμῳδίας, μαθητὴς τοῦ Δανιὴλ, τοῦ Πέτρου Πελοποννήσιου, Πέτρου Βυζαντίου καὶ τοῦ Ἰακώβου, δάσκαλος τοῦ Γρηγορίου, ἤκμασε τὰ μέσα τοῦ 18ου καὶ αὐτὸς αἰῶνα. Δίδαξε μουσικὴ στὸ Φανάρι, στὴ Χίο, καὶ στὶς Κυδωνίες τῆς Ἐφέσου, ὅπου καὶ πέθανε στὰ 1816. Ψάλτης ὅμως δὲ χρημάτισε, γιατὶ ποτὲ του δὲν ἔψαλε σὲ ἐκκλησία. Ὅπως καὶ ἀπὸ τὴ μαρτυρία τοῦ κώδικά μας φανερώνεται ὁ Γεώργιος ὁ Κρὴς ἦταν γνωστὸς ὡς «γραφίς» τοῦ πρωτοψάλτου Ἰακώβου. Ἐπειδὴ ὁ Ἰάκωβος δὲν εἶχε γυμνασθῆ στὴ μουσικὴ γραφὴ ἔψελνε αὐτὸς σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως καὶ ὁ Γεώργιος κανέγραφε. 3) Γεράσιμος ὁ ἀπὸ Δέρκων, Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης στὴν Πόλη κατὰ τὰ ἔτη 1794—1797. 4) Τίτλος τοῦ πρώτου βοηθοῦ τοῦ Ἄρχοντος πρωτοψάλτου. 5) αωγ'=1803. 6) Τίτλος τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἀριστεροῦ χορεῦ τῶν ἱεροψαλτῶν στὸ ναὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Κώδικας Γ'. Σχ. 0,16Χ0,33 μ. Σελίδες 226. Εἶναι:

«Ἀνθολόγιον οὖν Θεῷ ἁγίῳ πλουσιώτατον, πάνυ ὡραῖον, περιέχων ἅπαντα τῶν ἑορτῶν καὶ ἑτέρων διαφόρων ἁγίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχόμενον ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον, ἤτοι τοῦ νέου ἔτους, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ στηλίτου· ἔτη περιέχων καὶ Τριῴδιον ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, καὶ τὸ Πεντηκοστάριον».

Παρὰ τὶς χοντρὲς ἀνορθογραφίες τῆς ἀρχῆς ὁλόκληρο τὸ ἄλλο κείμενο τὸ μουσικὸ εἶναι ὀρθογραφημένο καὶ ἀρκετὰ καλαίσθητο. Φθάνομε ὅμως στὴ μαρτυρία τοῦ τέλους καὶ βρίσκομε πάλι τὸν ἀναρθρογράφο τῆς πρώτης σελίδας:

«τω': Φεβρουαρίου κζ': εἰ λυφε τέλος ἡ παρὼν βίβλος. Ἔγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Θεοφάνη Ἱερομονάχου καὶ ὅποιος μεῦ τὸ κλέψῃ καὶ μοῦ τὸ ἀποξενώσῃ νὰ ἔχει τὴν κατάραν τῆς Παναγίας Λαυριωτίσης καὶ τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων ΤΙΗ2 πατέρων».

Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἀναγράφεται ἡ ἑξῆς ἐνθύμηση:

«Εἰς τὸν αὐτὸν κερὲν ἤχαμεν τὸν μέγαν φόβον τῶν Ἀλβανισσῶν, ὁποῦ ἔμπενε ὁ Βέλι Πασιὰς3 μὲ ἑξ χιλιάδες ἀσκέρη· τὸ γράφω εἰς ἐνθύμησιν»

Σημειώσεις. 1) 1800: Φεβρουαρίου 27. 2) Τριακόσιοι ἕξκα ὀκτώ. 3) Ὁ δευτερότοκος γιὸς τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ (1773—1822).

Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον 3)4 «Ντότς». Πληροφορίαι Γεροκωστοπούλου 24.

Ἀπὸ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Στὰ Πάτρα

Χαρὰ Θεοῦ, πράγματι ἡ χθεσινὴ ἡμέρα.

—Ἡ φύσις ποὺ εἶχε τὰ νεῦρα της τὶς τελευταῖες ἡμέρες, ἠρέμησε.

—Ἡ θάλασσα γαλήνεψε καὶ πόλιν, ὁ οὐρανὸς ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τὰ πυκνὰ σύννεφα καὶ ὁ παγωμένος ἀέρας ἐσταμάτησε.

—Καὶ πέραν αὐτῶν, ἐστέγνωσαν οἱ καρέκλες τῶν καφενείων καὶ τῶν λοιπῶν κέντρων.

—Τὰ ὁποῖα καὶ ἐδέχθησαν διὰ πρώτην φορὰν, ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρόν, ἀξιόλογον ἀριθμὸν πελατῶν.

—Τέλος ὁ μῶλος ἦτο χθὲς μέχρις ἀργὰ τὸ βράδυ γεμᾶτος ἀπὸ περιπατητάς.

—Ἡ ἄσφαλτος τῆς ὁδοῦ Γερμανοῦ ἐμφανίζεται ὡς νὰ ἔχῃ ὑποστῆ συστηματικὸν καὶ πολύωρον ἀεροπορικὸν βομβαρδισμόν.

—Χιλιάδες λακκοῦβες καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ καθιστοῦν δύσκολην τὴν διέλευσιν τῶν τροχοφόρων.

—Θὰ ἔπρεπε τὸ συντομώτερον νὰ ἄρχίσῃ ἡ ἐπισκευή της.

—Ἡ ἴδια κατάστασις, ὡς γνωστόν, ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν πρὸς τὶς Ἰτιές.

—Τὶς προάλλες, τὸ ἀσθενοφόρον ὄχημα τοῦ σταθμοῦ πρώτων βοηθειῶν εἶδε κι' ἔπαθε, ἀπὸ τὰ τρομπαλίσματα, μέχρι νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σταθμόν.

—Τὸ χειρότερο εἶναι ἐν προκειμένῳ ὅτι τὸ αὐτοκίνητον μετέφερεν ἀσθενῆ, ὁ ὁποῖος καὶ ὑπεχρεώθη νὰ ὑποστῇ τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ τραμπαλίσματος.

=Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐχορήγησε πίστωσιν 250 ἑκατομ. δραχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς βασικῆς ὁδοῦ Αἰγείρας—Σελιάνης—Σαραντοπήχου.

Ἐκδόσεις

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Ἀπριλίου τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Κόσμος τῆς Ἑλληνίδος». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Γυναικεῖες μορφὲς στὴν ἱστορία», τῆς ἀνίδος Ἀλκμήνης Μυγιάκη, «Τὰ νευρικὰ καὶ ἀνώμαλα παιδιά» τῆς κ. Α. Γ. Τσαγκρίδου, «Ξέρετε νὰ λέτε παραμύθια;» τῆς ἀνίδος Εἰρήνης Καραμανώλη, «Ἡ ἐξωσπιτικὴ ἐργασία τῆς γυναίκας» τῆς κ. Δώρας Παπακωνσταντίνου, «Ἡ τέχνη τῆς προσωπικῆς βοηθείας» τῆς κ. Κολ. Μ. Κυριακοπούλου, «Μυστρᾶς» τῆς κ. Λ. Ἀγγελοπούλου, «Ἀνάστασις», «Μήνυμα γιὰ τὰ Ἑλληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς».

Πασχαλινὲς σελίδες, πληροφορίες γιὰ γυναικεῖα ἐπαγγέλματα, ἀπόψεις, παιδαγωγικὴ κίνησις, λογοτεχνικὲς σελίδες, ἡ ζωὴ τοῦ κύκλου μας κλπ. συμπληρώνουν τὸ νέον τεῦχος.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Διανυκτερεύοντα

Πελεκάνος Ἀνδρ. Ἀγ. Νικολάου 49, Στράτος Ἀπόστ. Ἀγ. Ἀνδρέου 114.

Συνταγαὶ τοῦ Ι.Κ.Α.

Γεωργαντόπουλος Ἰωάννης Ἀλ. Ὑψηλάντου 143, Κοντογιάννης Ἰωάν. Γοδνάρη 19, Θεοδωρόπουλος Ἀχ. Ἁγίου Νικολάου 37, Πουλίδας Παν. Ἀγ. Ἀνδρέου 95, Ἀρβανίτη Κ. Κλήρ. Σταμ. Βουλγάρεως 35, Παπαϊωάννου Ἀνδρέας Μαζῶνος 32.

Ἀνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938. Ἐκδοσις—Ἀνσις τυπογραφείου ΓΙΩΤΑ Κ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΥΤΣΟΥ κατοικία: Γεροκωστοπούλου 50

Η 'ΚΟΛΛΕΞΙΟΝ, ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Φυσικοὶ ὦμοι, κορσάζ ἐλαφρά, φοῦστα μὲ μέτριο φάρδος, ζώνη ἴσια, ἡ νέα γραμμὴ ποὺ λανσάρεται —Τὸ χρῶμα «Μπλέντε Παρί» κυριαρχεῖ.

Τῆς συνεργατιδός μας κ. Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, Ἀπρίλιος. Ἡ καινούργια μόδα ἀποχαιρετᾶ τὴν γραμμὴ «Πρενσὲς» καὶ περιπλανᾶται πρὸς νέες κατευθύνσεις. Νεανική, καὶ ἁπλὴ ἡ ἐφετεινὴ ἀνοιξιάτικη μόδα δὲν ἐπιβάλλει στὴ γυναῖκα ἄλλο ἐμπόδιο, παρὰ αὐτὸ ποὺ τῆς ὑποβάλλει ἡ κοκεταρία: φυσικοὶ ὦμοι, κορσὰζ ἐλαφρὰ μπλουζέ, φοῦστα μὲ μέτριο φάρδος.

Ἡ σιλουέττα τονίζεται ἀπὸ μιὰ ζώνη ἴσια, κατὰ κανόνα ψηλὴ καὶ καλὰ τοποθετημένη στὴ μέση. Τὸ χρῶμα «Μπλὲ ντὲ Παρὶ» βασιλεύει σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ μοντέλα καὶ εἶναι τὸ σύμβολο τῆς κομψότητος στὴν κολλεξιὸν ποὺ δὲν ἐγκαινιάζει παρὰ στὴν «κοῦπ» καὶ ἀντίκειται στὴν ἐπιθειξι τοῦ μαύρου καὶ στὴν εὔκολη ἐντύπωσι ποὺ προκαλεῖ ἡ λευκὴ γαρνιτούρα.

Χαριτωμένο ἀνοιξιάτικο φόρεμα καὶ σπένσερ ἀπὸ ταφτὰ ἐμπριμὲ πράσινο καὶ λιλά.

Ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ χαρακτηριστικὰ μοντέλλα τῆς συλλογῆς Ντιόρ. Βραδινὴ ἀπογευματινὴ φόρεμα ἀπὸ σειρὰ πράσινο τοῦ Ροντέν.

—Ταγιὲρ Νὲ—Πιὲς Σπένσερ, Μπλουζὲν

Τὰ συγκεντρώνομεν σὲ ἕνα μοναδικὸ κεφάλαιο, γιατὶ ἡ κολλεξιὸν γλυστρᾶ ἀνεπαισθητα ἀπὸ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο. Συμπληρώνουν συχνὰ ἕνα φόρεμα λιγώτερο ἢ περισσότερο ντεκολτὲ καὶ ἀποτελοῦν ἔτσι θαυμάσια ἀνοιξιάτικα γιὰ κάθε στιγμή.

Ὅλα σχεδὸν τὰ μανίκια στὶς ζακέτες εἶναι στενὰ καὶ ἡ μανικοκόλλησι μᾶλλον στὴ θέσι της.

Ὁ μπούστος εἴτε φαρδὺς εἴτε στενὸς εἶναι εὐλύγιστος καὶ μπλουζόν. Ἔτσι ἡ μέση φαίνεται λεπτότερη, παρ' ὅλο ὅτι οὐδέποτε ὑπῆρξε ὀλιγώτερο σφιγμένη.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ στὸν τομέα τοῦ ταγιὲρ στὴν θερινὴ κολλεξιόν.

—Ἐπανωφόρια

Τὰ ἀνοιξιάτικα ἐπανωφόρια στενεύουν καὶ τείνουν νὰ γίνουν μᾶλλον παρντεσού. Μόνο τὰ μεταξωτὰ ποὺ συνοδεύουν τὶς βραδυνὲς τουαλέττες διατηροῦν τὸ φάρδος τους. Τὰ περισσότερα ἔχουν ἁπλὸ γιακὰ ταγιὲρ καὶ τὰ λιγώτερο κλασικὰ γιακάδες καὶ πέτα κάθε εἴδους, ποὺ συχνὰ κατεβαίνουν στὴν πλάτη καὶ σχηματίζουν ἀμπεσομάν. Πολλὰ ἀλοφρίο, κοντὰ ἐπανωφόρια, συνοδεύουν τὰ στενὰ φορέματα καὶ συμπληρώνουν τὸ μπλουζὸν καὶ τὰ ταγιέρ.

—Φορέματα περιπάτου

Τὰ ἀνοιξιάτικα φορέματα τοῦ Ντιόρ, ἐγκαταλείπουν τελείως τὰ ἀμπιγιὲ ὀτὺλ τῆς γραμμῆς «Πρενσὲς» γιὰ νὰ ἀκολουθήσουν τὴν ἄνετη καὶ εὐκολοφόρετη γραμμὴ «Σεμιζιέ». Στολίζονται συχνὰ μὲ γιακάδες καὶ πλαστρόν. Τὸ κορσὰζ εἶναι πλούσιο, ἡ μέση καλὰ τονισμένη ἡ δὲ φοῦστα διατηρεῖται σὲ 3 τύπους. Πρῶτον φοῦστα μὲ μέτριο φάρδος καὶ τρίτον φοῦστα πλισσέ.

Μόνο διὰ φορέματα κοκτέϊλ ἡ φοῦστα ἀκολουθεῖ μιὰ ὁλῶς διόλου καινούργια τάσι. Μοιάζει νὰ κλείνῃ πρὸς τὰ μέσα, ὅπως ὁ κάλυξ τοῦ ἄνθους «Μυγκὲ» ποὺ ἀνέπνευσε τὸν μεγάλο ὑπουργὸ γιὰ τὴν νέα του συλλογή Τὰ ντεκολτὲ σὲ ὅλα τὰ σχήματα χωρὶς νὰ εἶναι ὑπερβολικά, ἀνοίγουν μᾶλλον κατὰ πλάτος. Πολλὰ φορέματα περιπάτου ἢ ἀπογευματινά, συνοδεύονται ἀπὸ ζακέτες καὶ μπλουζὸν συχνὰ σὲ ἀντίθετο χρῶμα καὶ ὕφασμα.

—Βραδυνὰ

Στὰ βραδυνὰ φορέματα ὁ Ντιὸρ ἀποφεύγει τόσο τὶς ὑπερβολικὰ φορτωμένες φοῦστες ὅσο καὶ τὰ πολὺ σφικτὰ φουρώ. Εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνοιχτόχρωμα καὶ συνοδεύονται ἀπὸ σπένσερ ἐσάρπες καὶ κάπ, ὅταν εἶναι τελείως ἔξωμα.

—Καπέλλα

Τὸ φαβορὶ τῆς συλλογῆς εἶναι ἀναμφισβήτητα τὸ κλασσικὸ κανοτιὲ μὲ τὴν ἁπλὴ καλότα. Ἐπίσης, βλέπομε πολλὰ μαλακὰ μπερέ, μεγάλες καπλὶν καὶ σαρλάτ. Ὁ Ντιὸρ φέτος προτιμᾶ τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὴν ψάθα. Μερικὰ τουμπὰν στολισμένα μὲ τρέσα ἢ λουλούδια καὶ γιὰ τὸ βράδυ ἀγγρὲτ σὲ σχῆμα «ἀκρὸς κὲρ» στολίζουν τὰ μαλλιά, συμπληρώνοντας φαρδιὲς τουαλέττες κοκτέϊλ ἀπὸ μαῦρο φάϊγ.

—Τὰ χρώματα

Τὸ «Μπλὲ ντὲ Παρὶ», παίρνει τὴ μεγαλύτερη σημασία στὴν κολλεξιόν. Ἐπίσης τὸ μαῦρο, γκρί, ἄσπρο, λιλὰ καὶ ἡ καινοργια κρεσσιὸν τοῦ Ντιὸρ τὸ «Πιστούνια». Ἡ ἀντίθεσις τῶν χρωμάτων φαίνεται καθαρὰ στὰ ἐμπριμὲ ποὺ ἐφέτος ὁ Ντιὸρ λανσάρει ἐξαιρετικὰ καὶ τὰ ὁποῖα φορεῦονται ὁποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας.

Τὰ φορέματα κοκτέϊλ εἶναι σχεδὸν πάντα μαῦρα καὶ μόνον στὰ βραδυνὰ ὀργιάζουν τὰ χρώματα μὲ προτίμησι στὸ ἄσπρο, λιλά, μπλέ, πάλ, κόκκινο, ρόζ.

—Τὰ ὑφάσματα

Ἡ ἐπαναφορὰ στὴ μόδα τοῦ μπλὲ—μαρὶν, συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ λεπτοῦ μαλλινου ὑφάσματος ποὺ εἶναι ὅ,τι πρέπει γι' αὐτὸ τὸ χρῶμα.

Ἔτσι βλέπουμε μαλλινα μαλακὰ καὶ ἐλαφρὰ, φανέλλες σέρζ, σεβιότ. Πολλὰ ριγέ, μερικὰ καρρὼ καὶ πολὺ λίγα τουήντ μόνο γιὰ τὰ ἐπανωφόρια. Πάρα πολλὰ μεταξωτὰ ἐμπριμέ, ὀργκάντζες, μουσλίν, κρὲπ—σατέ, φάϊγ, σαντοὺγκ σὲ ὅλα τὰ χρώματα.

Γιὰ τὸ βράδυ ὁ Ντιὸρ προτιμᾶ ὑφάσματα διαφανῆ καὶ αἰθέρια.

Τὰ ἐμπριμὲ του ἔχουν ὡς θέμα φυλλώματα, θάμνους, ἀνθισμένους κλάδους. Τὰ λιλὰ καὶ τὸ μπλὲ πάνω σὲ πράσινο φόντο εἶναι χρώματα ποὺ θριαμβεῦουν.

— Κεντήματα, κοσμήματα κλπ.

Πολλὰ κεντημένα λουλούδια. Ἡ λάμψι τῶν χρωμάτων ἀντικαθιστᾶ τὶς παγιέτες ποὺ ἔρχονται σὲ δεύτερο πλάνο

Γιὰ τὰ κοσμήματα: Πολλὲς καρφίτσες λεπτότατα ἐργασμένες. Τὰ μαργαριτάρια καὶ τὰ μπριγιὰν ἀντικαθιστοῦν φέτος μὲ μιὰ θαυμασία λευκὴ ματ πορσελάνη ποὺ δίνει φρεσκάδα καὶ εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ συμπληρώσῃ ἕνα θερινὸ ἀνοιξιάτικο.

Γάντια: Ἀνάλογα μὲ τὶς διαστάσεις τῶν μανικιῶν, πολὺ κοντὰ ἢ πολὺ μακρυά.

Παπούτσια: Σὲ ἁπλὴ γραμμὴ ὑπογραμμίζουν τὴν καμπύλη τοῦ πέλματος. Ὁ Ντιὸρ συνδυάζει μπὸδ καὶ δέρμα ζαρκαδιοῦ, σεβρό, ὑφάσματα ἐμπριμέ, ἀσορτὶ μὲ τὸ φόρεμα, σατὲν καπιτονὲ καὶ κάτι καινούργιο: τὴν «ρωμαντικὴ γόβα», ὅπως τὴν ὀνομάζει, μὲ μικρὸ γυριστὸ τακούνι.

Κάλτσες: Γιὰ τὴν ἀνοιξι λανσάρει τὶς κάλτσες Μπλὲ ντὲ Παρὶ ποὺ συνοδεύονται ἀπὸ τρεῖς ἄλλους καινούργιους φωτεινοὺς χρωματισμοὺς: Τὸ σαμπανί, ἀρμανιὰκ καὶ καλβαντός.

Κομμώσεις: «Γιὰ κάθε πρόσωπο τὸ κατάλληλο χτένισμα» λέει ὁ Ντιόρ. Ὄχι γενικοὶ κανόνες ἀλλὰ ἀφέλεια καὶ ἁπλότης.

ΝΑΝΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ Λογιστική καὶ Διπλογραφία κατ' οἰκοδόντι μετρίας ἀμοιβῆς καὶ εἰς ἐλάχιστον χρόνον. Ζαΐμη 58.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κλωσοσμηχανὴ PEGECT 450 ὡῶν Ἀμερικανική, ἀπολύτου ἀκριβείας καὶ σταθερότητος. Πληροφορίαι Φιλοποίμενος 23.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟ

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

—Αὔριο ἀναμένεται νὰ φθάσῃ στὴν Ἀθήνα ὁ διακεκριμένος Τοῦρκος πρωταγωνιστὴς τοῦ θεάτρου Μουαμὲρ Καρατζᾶ προκειμένου νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ὑπουργὸ τῆς Παιδείας, τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς κλπ. γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴ συστηματικώτερη ἐπικοινωνία καὶ συνεργασία μεταξὺ ἑλληνικοῦ καὶ τουρκικοῦ θεάτρου. Ἀρμόδιοι ἐπίσης παράγοντες τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου θὰ συζητήσουν μὲ τὸν κ Καρατζᾶ τὰ τῆς ὀργανώσεως ἑλληνοτουρκογιουγκοσλαβικοῦ θεατρικοῦ φεστιβὰλ στὴν Ἀθήνα τὸ Σεπτέμβριο ἐ. Ἔ. Κατὰ τὸ φεστιβὰλ αὐτὸ προβλέπονται δύο μελοδραματικὲς παραστάσεις, ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Λυρικὴ Σκηνὴ σὲ ἑλληνικὸ μελόδραμα καὶ ἡ ἄλλη ἀπὸ στελέχη τῆς Κρατικῆς Ὄπερας τοῦ Βελιγραδίου σὲ γιουγκοσλαβικὸ μελοδραματικὸ ἔργο. Σχεδιάζεται ἐπίσης μιὰ χορευτικὴ βραδιὰ ἀπ' τὸ μπαλέττο τῆς Ὄπερας τοῦ Βελιγραδίου, μιὰ κοινὴ ἑλλην ο γιουκοσλαβο τουρκικὴ παράστασι ποὺ θ' ἀποτελέσῃ τὴν κορωνίδα τοῦ Βαλκανικοῦ αὐτοῦ Φεστιβὰλ κλπ.

—Σύμφωνα μὲ ἀνακοίνωσι τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, ἀπὸ τοῦ 1951 ποὺ ἐψηφίσθηκε ὁ νόμος 1342)49 «περὶ ἱδρύσεως, ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐνιαίας ὀργανώσεως τῶν ἀνὰ τὴν χώραν βιβλιοθηκῶν», ἱδρύθηκαν μέχρι σήμερα 12 κρατικὲς βιβλιοθῆκες σὲ μεγάλες ἐπαρχιακὲς πόλεις τῆς χώρας, ὅπως στὸ Ναύπλιο, Πύργο, Ρόδο, Μυτιλήνη, Σέρρες, Δράμα, Βέρροια, Σιάτιστα, Λευκάδα, Ρέθυμνο καὶ Λαμία. Ἐν τῷ μεταξύ, συνεχίζονται οἱ σχετικὲς ἐργασίες γιὰ τὴν ἵδρυσι καὶ ἄλλων κρατικῶν βιβλιοθηκῶν στὴν ὕπαιθρο.

—Στὶς 15 τοῦ ἐρχόμενου Ἰουνίου ἀνοίγει στὴ Βενετία ἡ ἐνδιαφέρουσα ἔκθεσι ζωγραφικῆς «Μπιεννάλε» μὲ ἔργα ἀποκλειστικὰ τῆς σουρρεαλιστικῆς σχολῆς. Στὴν ἔκθεσι αὐτὴ ποὺ θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τὰ μέσα Ὀκτωβρίου, ἡ Ἑλλάδα θὰ ἀντιπροσωπευθῇ μὲ ἔργα τοῦ μοντέρνου ζωγράφου μας κ. Ἐγγονόπουλου.

—Ὁ Σύλλογος Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν Γαλλίας ἐπρότεινε καὶ πάλι τὴν ὀργάνωσι μιᾶς ἐκθέσεως Βυζαντινῆς Τέχνης στὴ Γαλλικὴ πρωτεύουσα. Σὲ σχετικὸ ὑπόμνημά τους οἱ Ἕλληνες Καλλιτέχνες τῆς Γαλλίας ἐζήτησαν ὅπως τὸ Βυζαντινὸ Μουσεῖο, οἱ Μονὲς τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ οἱ ἰδιωτικὲς ἑλληνικὲς συλλογὲς ἀποστείλουν εἰκόνες, ἄμφια, ξυλόγλυπτα, μίτρες ἐπισκόπων, χειρόγραφα κλπ. γιὰ νὰ ὀργανωθῇ μιὰ ἐνδιαφέρουσα ἐπίδειξι τῶν θησαυρῶν τῆς Βυζαντινῆς Τέχνης ποὺ διαθέτει σήμερα ἡ χώρα μας.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 Ἀπριλίου

Μεσημ